

Stipendiaterna har många idéer

Höstterminen i Blackebergs gymnasium har precis börjat när vårens stipendiater Markus Bitar och Fredrik Magnusson dyker upp en solig eftermiddag hemma hos Medlemsbladets redaktör i Blackeberg. Resor och jobb har fyllt sommaren. Båda har belönats för att ha utträttat något speciellt för sammanhållningen och kamratskapet på skolan.

Och de har ett läsår kvar i gymnasiet. Tidigare brukade stipendiet gå till någon eller några av avgångseleverna. Men nu har de alltså möjlighet att fortsätta i samma spår ett år till, vilket både Markus och Fredrik är inställda på att göra. Det är föreningen Gamla Blackebergares äldsta stipendium, instiftat 2001 och från början finansierat av överskottet från skolans välbesökta 50-årsjubileum 1999.

Markus har arbetat i skolans jämlikhetskommitté.

– Jämlikheten kan gälla kön, nationalitet eller religion. Vi ordnar till exempel föreläsningar som alla är välkomna till, berättar han.

Han har själv syrisk bakgrund, hans föräldrar kom till Sverige för 30 år sedan.

Jämlikhetsfrågorna gäller förstas alla i skolan men har en särskild betydelse för de elever som kommit betydligt senare till Sverige och går den särskilda utbildningen i svenska som andraspråk.

Fredrik har ägnat sig mycket åt dem.

– De kommer från många olika kulturer och religioner. Det gäller att integrera dem och där finns mycket kvar att göra, att se till att de är med överallt och inte isolerar sig i grupper. I Sverige

Fredrik Magnusson och Markus Bitar fick stipendier vid skolavslutningen i Blackeberg.

är man ofta lite rädd för nya saker, säger han.

Fredrik och Markus har en lång lista på frågor som de gärna vill se diskuterade och lösta under sitt sista år på skolan: en mer direkt kontakt med de tre rektorerna och öppenhet för nya idéer, en vitalisering av föreningslivet, hemsidan och utrymmen i skolan där man kan dra sig tillbaka och läsa, samtala eller fundera. Jag berättar om det studierum som förste rektorn David Thörnblom inrättade på andra våningen längst bort i B-längan i samarbete med föräldraföreningen på 1950-talet.

Hur kom de till Blackeberg? Kompisars rekommendation och närhet till bostaden i Hässelby, säger Markus. En

äldre syster banade väg för Fredrik, som från Stora Mossen egentligen hade närmare till Bromma gymnasium.

Redan nu har Fredrik och Markus en del framtidsplaner. Fredrik går ekonomiprogrammet och tänker kanske gå vidare med det. Men han har också planer på att göra lumpen i flygvapnet och fortsätta där, vilket förstås reser speciella krav. Markus som går naturprogrammet – en mer indirekt bild av verkligheten än ekonomi, tycker han – vill läsa till civilingenjör i Lund. Han ser fram emot att engagera sig i studentkåren. Stipendiepengarna, tillsammans 5.000 kronor, har de sparat för framtiden.

Text och foto: Hans Wolf

Välkomna i höst

Kulturhuset har de flesta haft kontakt med i ett eller annat sammanhang: teater, film, bibliotek, debatt, utställning. Nu får vi en möjlighet att få veta mer om verksamheten i dess djup och bredd, i hela huset. Notera måndagen den 23 oktober. Vår populära **höstfest** brukar samla gamla blackebergare från när och fjärran plus våra kunskapsstipendiater på skolan. I år fredagen den 10 november, med svenskt kulinariskt hösttema. I adventstid onsdagen den 6 december är det dags för ännu ett stycke stockholmsk arkitekturhistoria: **Hallwylska palatset**. Läs mer på sista sidan.

Ordföranden har ordet

”Har varit på 50-årsjubileum i Blackebergs Gymnasium. Lustig upplevelse att komma dit och inte känna igen en kotte för att många timmar senare känna igen de flesta. Det var många roliga minnen som dök upp från minnets källarförråd.” Så skrev min barndomskompis Jonas Borelius på Facebook den 30 april i år. Jag tror många känner igen känslan och jag önskar att många fler ska få möjlighet att uppleva samma sak!

Vid årsmötet i våras fick jag förtroendet att bli ny ordförande i Föreningen Gamla Blackebergare och jag ser fram emot många tillfällen att träffa gamla kamrater och skapa nya kontakter vid föreningens aktiviteter. Jag var länge passiv medlem, men jag fick en kick i samband med förberedelserna för jubileumsfesten 2015 och har sedan dess också blivit medveten om bredden i föreningens verksamhet och om dess engagemang i dagens Blackebergs Gymnasium. Vårens jubileumsfest gav ett överskott på omkring 7 000 kronor, som man valt att

skänka till föreningens stipendier. Mycket uppskattat!

I maj avgjordes skolans retoriktävling inför en fullsatt aula med entusiastisk publik. Vilka talare! Rätt stor skillnad mot hur det var ”på min tid” när vi skulle hålla föredrag! Likaså stämningen på årets skolavslutning, där föreningen delade ut kamratstipendier. ”Den blomstertid nu kommer” fick nästan taket i ljusgården att lyfta!

”Min tid” i Blackeberg, det var på 60-talet. Jag tog studenten 1965 på allmänna linjen, läste sedan företags ekonomi vid Stockholms Universitet. Jag har hela yrkeslivet arbetat inom skogsindustrin, mest med omvärldsbekvakning och marknadsanalys. Vid pensioneringen startade jag en egen liten konsultverksamhet, som nu håller mig

lagom sysselsatt. Jag har en fin familj med fru, barn och barnbarn, och jag gillar konst, litteratur, musik, resor och friluftsliv. Just nu skriver jag på en bok om det svenska tidningspappers historia, och det ämnet är faktiskt intressantare än det kanske låter.

Väl mött till en ny termin med Gamla Blackebergare! Höstens program hittar du på sidan 8.

Anders Luthbom

På väg mot nya mål

Den stora händelsen vid Gamla Blackebergares årsmöte den 16 mars var givetvis att vi fick **ny ordförande**: Anders Luthbom efterträdde Peter Hellström som i sju år lett arbetet med stor social kompetens och trivsselfaktor. För detta tackades han varmt av vår vice ordförande Bengt Palmlöf. Peter kommer med säkerhet att göra sig fortsatt påmind i vår golftävling. Dessutom valdes han till ny revisor efter Hans Säfwenberg. Anders presenterade sig för publiken vilket han också gör i sin första ordförandespalt ovan.

Årets verksamhet har förstås följts av **Medlemsbladet** nr 29 och 30 och **årsberättelsen** finns också att läsa på vår hemsida. Vi redovisade ett plus på 5168 kronor och en kassabehållning på 119 872 kronor. Till alla stipendier vi delat ut till skolans elever, 22 865 kronor, kommer ett stöd till kuratorn på 6000 kronor. Kurator måste tyvärr rygga sitt besked att närvara som vi flaggat för men vi hoppas få en inblick i hennes intressanta och betydelsefulla arbete vid nästa

årsmöte.

Antalet medlemmar i föreningen är tämligen konstant, 333. Ett antal mindre ändringar i stadgarna antogs. De berör bland annat hur man blir hedersmedlem och hur medlemskapet upphör. Stadgarna finns också på hemsidan.

Föreningen bjöd sedan på trevligt **samkväm** och inga smårätter precis utan bland annat Carlos utsökta schnitzel. Och vi säger väl mött på nästa årsmöte – och förstås till allt vad vi ställer i utsikt innan dess, inte minst höstfesten.

Text & foto: Hans Wolf

Glöm inte årsavgiften

Årsavgiften för 2016 är 150 kronor som betalas in på PG 117 99 11-1

Styrelse

Anders Luthbom, ordförande
070-590 80 94
anders.luthbom@telia.com

Bengt Palmlöf, vice ordförande
08 89 20 10, mobil 070 422 80 67
bengt.palmlof@hotmail.com

Göran Mattisson, skattmästare
08 26 95 77
gm269577@gmail.com

AnneMarie Poignant, sekreterare
08 33 56 27
annemarie.poignant@gmail.com

Hans Wolf, chefred. Medlemsbladet
08 37 09 41
08370941@telia.com

Kerstin Eliasson, program
070 3663928, 08 38 10 72
kerstin_eliasson@tele2.se

Lennart Holmqvist, kontakt med medlemmarna
08 590 330 51
lennartbohalmqvist@gmail.com

Marianne Berggren, program
tel 08 30 33 58, mobil 0708 74 05 06
kmarianneberggren@hotmail.com

Lena Rönerfält, program, jubileer
08 661 25 91, 070 3632591
lena.ronnerfalt@telia.com

Marie Nehlmark, kontakt med skolan
08 26 68 02, 072 252 02 62
marie.nehlmark@gmail.com

Stava rätt till cigarrett

Att lära för livet. Det är inte mycket som gör mig unik och än mindre genial, men det finns en omständighet som bereder mig plats i en ganska exklusiv skara. Tror jag. Frågan man emellertid ställer sig är om denna exklusivitet är värd avund. Det finns skäl att anta att denna begränsade grupp människor vi här talar om, huvudsakligen utgörs av legitimerade träkmånsar och en och annan diplomerad torrboll. Jag förstår att läsaren vid det här laget skälver av nyfikenhet att få reda på vilken exakt omständighet det är fråga om. Så håll till godo, här kommer det; jag har aldrig någonsin tagit så mycket som ett bloss på en cigarrett eller annat rökverk.

Jag ber verkligen läsaren om ursäkt för denna ohyggliga västgöta-klimax. Roligare än så här blir det alltså inte. Men ändå, det händer att jag vaknar, insnärjd i lakanen, svettig och ångestriden, av att ha drömt en ryslig mar-dröm, nämligen att jag faktiskt har tagit ett bloss och för alltid förlorat mitt unikum och blivit en i mängden. Det brukar ta ett tag innan jag kommer till sans efter en sådan dröm, och inser att det faktiskt rör sig om en dröm. Vore jag rökare hade jag kunnat lugna ner mig med en cigarrett, som det är nu får det bli en sup i all enkelhet.

Vad har jag då haft för nytta av denna rökfrihet? Bättre hälsa? Det vet jag inte, ty jag är ännu inte så gammal att jämnåriga bekanta börjat ta skada av sin rökning. Än så länge festar de glatt vidare, medan en annan får roa sig så gott det går med Dobidoo och Lasse Kronér.

Om jag nu inte haft någon avgörande fördel av min rökfrihet, så har jag lidit en uppenbar nackdel. Det är nu så många år sedan att såren har läkt och jag kan tala obehindrat om saken. Det var på gymnasiet, Bromma gymnasium närmare bestämt, i mitten av 1980-talet. Vi hade svensklektion med Bengt Åkerberg i katedern, och rättstavning stod på programmet. Det var något slags diktamen. Lektor Åkerberg slungade ur sig svårstavade glosor, och vi elever skulle efter bästa förmåga transformera talat ord till skrivet. Rådande läroplan stadgade uppenbarligen att tidens elever nödvändigt måste kunna stava till cigarrett. Som ickerökare var detta låneord mig särskilt främmande, men jag trodde mig ändå fixa biffen.

På rasten efteråt kom en i klassen välkänd storrökare fram till mig och satte sitt knubbiga pekfinger i bröstet på mig, samtidigt som han med inkvisi-

torisk ton och blick frågade mig:

- Nå, stavade du rätt till cigarrett?
- Ja, det tror jag.
- Hur stavas det då?
- C-i-g-a-r-e-t-t
- Fel!
- Fel?
- Ja, det stavas med två r.
- Två r?
- Ja!

Han hade rätt. Tack vare de många timmar han tillbringat i skolans rökru-ta, fick han bättre betyg på diktamen än jag. Jag kan fortfarande se den stora, röda, arga bocken över min felstavade cigarrett lysa mot mig som glöden i densamma. Det är ett starkt minne, håll med om det, och jag kommer sannolikt inte att vara i stånd att glömma det så länge jag har förståndet i behåll. Sedan den stunden har jag aldrig stavat fel till cigarrett, bortsett från exemplet ovan, men det kan inte gärna räknas.

I vuxen ålder har jag också mycket förargats över hur ofta och flagrant cigarrett felstavas på skyltar och automater och inte minst i böcker. Det stavas långt oftare fel än rätt. I min harm har jag konstaterat att Klas Östergren snart är den ende svenske författare som kan stava till cigarrett.

Sedan många år nu är jag själv lärare, dock icke svensklärare. För en tid sedan kom ordet cigarrett på tal i kollegiet, och jag framförde då i ganska skarpa ordalag min förtrytelse över hur illa detta ord stavas. Efter att gått på ett tag i denna anda och blivit varm och rödflammig på kind och hals, la jag märke till en svensklärare som rodnade av förlägenhet. Det visade sig att inte ens hon kunde stava till cigarrett, men hon hade ändå modet att ifrågasätta min oomkullrunkeliga sanning. Jag behöver väl inte påpeka att jag höll på att brista när sådan ohygglig envishet kom i dagen. Men kollegan behöll sinnesnärvaron och slog upp ordet cigarrett i SAOL, och – hör och häpna! – numera är det accepterat och rätt att skriva antingen cigarrett eller cigarett. Och det har varit så i många år, ty den konsulterade upplagan av SAOL var inte alldeles nyutgiven.

Jorden rämnade under mina fötter. Den kunskap som jag så surt förvärvat, och som jag burit med mig som en fackla genom livet, långt efter det att den kemiska beteckningen för metanol lämnat mig, och som jag triumferat med i alla möjliga sällskap, den var nu inget värd. Den var strängt taget ing-

Blackebergsläraren Petter Jenner vid en av sina shower på Kaskad. Foto: Hans Wolf

en kunskap längre.

Jag sjönk ner i min stol som en punkterad gummibåt. Den sanning, som varit min bundsförvant i livets många strider, vände sig nu emot mig i all sin outhärdlighet.

Sedan den dagen är jag inte längre densamme. Jag är hemfallen åt grubblerier. Tänk om det jag varje dag lär ut med sådan övertygelse och stränghet, är av samma ringa beständighet som stavningen av cigarrett? Tänk om alla de svar jag dömer ut som felaktiga, en dag är riktiga? Ni anar inte vad detta betyder för världen. De mest häpnadsväckande förhållanden kommer att göra sig gällande. Och jag tänker på alla de framtida, förbittrade, missförstådda människor, som bara för att de låg före sin tid, inte kom in på de yrkesbanor de drömde om på gymnasiet, och liksom jag får nöja sig med att bli lärare.

Petter no one Better

Rökru-ta

Som hittills livslång icke-rökare har Blackebergsläraren Petter Jenner bäddat för en av de största sociala förändringarna i svensk och allmän historia – rökningens försvinnande ur de offentliga och privata miljöerna under de senaste årtiondena. I det sammanhanget kan det vara värt att påminna om en av de mest uppmärksammade insatserna av vår skolas första och mest långvariga rektor, David Thörnblom. Han inrättade en rökru-ta på skolgården vilket gav eko i tidningar som DN på 1950-talet. Eftervärlden har kanske inte betraktat den åtgärden som progressiv. Men bakgrunden är måhända mindre känd: de kringboende i Blackeberg hade hört av sig till rektorn och klagat över att eleverna under rådande rökförbud vid skolan tog rökpauser i omgivande trappuppgångar och i T-banehallen. Så man får nog säga att rutan i varje fall bidrog till att minska rökningens geografiska spridning.

Hans Wolf

Det här har vi gjort

Datateknik på spåren i musealt maskineri

Gamla Blackebergare börjar få en betydande allmänbildning när det gäller Stockholms historiska hantverk och industri – bageri och stucketör har vi hunnit med. Den 19 april var det dags för K A Almgrens sidenväveri intill Götgatsbacken på Söders höjder. Det märkliga med det företaget är att det som en gång var ett litet brukssamhälle inom tullarna fortfarande är i full verksamhet. Och inte bara det – maskinerna är alltjämt i gång efter halvtannat århundrade.

Tala om ett levande museum! Det var fascinerande att höra hur grundaren K A Almgren hade monterat ned delarna av en sådan maskin vid ett besök i Frankrike och sedan smugglat in den till Sverige. 1833 startade han rörelsen som alltså fortfarande rör på sig! Från början var man tveksam till om kvinnor orkade med vävstolarna men det visade sig att teknik och smidighet var det viktiga. Almgrens blev snart Skandinavien största kvinnoarbetsplats. Kunderna blev också till stor del kvinnor – schalar var länge en form av betydelsefull social markör.

Redan på den tiden använde man

det som långt senare kom i bruk i moderna datamaskiner, i IBM:s stordatorer på sent 1960-tal: hålkort. De hade exakt samma utformning som de senare fick i dataåldern. Korten gjorde det möjligt att styra de olika komplicerade mönster som fabriken framställde.

Efter denna givande visning var det dags för kulinarisk eftersitt på Melanders fisk där både gamla och nya föreningsmedlemmar smörjde kråset.

Text: Hans Wolf och Göran Mattisson
Foto: Hans Wolf

Musikal med fysisk närvaro

Verk: "American Idiot"

Musik: Green Day

Text: Billie Joe Armstrong

Plats: Blackebergs gymnasium

Årets musikal i Blackeberg, världssuccén "American Idiot" med premiär i slutet av maj, visade inga tecken på avmattning i denna tradition. Tvärtom var engagemanget under Mats Hilmos ledning inte bara obrutet utan har tvärtom resulterat i en ovanligt helgjuten föreställning från början till slut. Allt spelades i en nästan två timmar lång enda akt utan paus och utan några som helst longörer. Det berodde inte minst på trion av instrumentalister. Sara Eriksson var mer än trummis, hon var perkussionist i en arsenal av slagverk med en eldfängd musikalisk och fysisk närvaro genom hela spelet, åtföljd på samma våglängd av gitarristen Jonathan Jansson och Jonas Reini som spelade både gitarr och keyboard. Alla tre ingår i ett nytt program på skolan, Naturvariant med musik. En av sångarna, Fredrik Voigt, förstärkte med bas och congas.

Vi hamnar i USA efter årtusendeskiftet, i kölvattnet av 11 september. Men rötterna går ända ned till ungdomsidentiteten i West Side Story även om musiken är mer rockartad. Vart är ungdomarna på väg, ska de stanna i en förstelnad småstad, söka en ny identitet i det mer osäkra och dramatiska storstadslivet eller som Tunny söka en skenbar trygghet i militär uniform? Alla tre huvudpersonerna spelades och

Jelia Agiden, Yasmine Tahar och Susanna Girmai i årets Blackebergsmusikal "American Idiot".

sjöngs av kvinnor med stark scennärvaro: Susanna Girmai som Tunny, Jelia Agiden som Will och den musikaliskt mångsidiga centralgestalten Yasmine Tahar som också spelade gitarr och ukelele.

Text och foto: Hans Wolf

Jorden runt på 80 minuter

Det var syttende mai, kvällen innan sommaren kom och Etnografiska museet väntade på oss, ett tjugotal deltagare, med alla sina skatter från dåtid till nutid från världens alla hörn. Museet är en del av Världskulturmuseerna som sammanlagt förvaltar omkring 440 000 föremål. Där finns mycket att lära om tidigare kulturers enastående ingenjörskonst, förmåga att läsa av naturen och möjligheter att överleva. Av den kunniga guiden Emili Nordén Ramos fick vi bland mycket annat veta att Carl von Linné var tidig med att skicka ut sina lärjungar på långa strapatsrika upptäcktsfärder, många av dem överlevde inte till hemresan. Det var också Linné som delade in mänskligheten i fyra hudfärger – gula, röda, vita och svarta. Nu är indelningen än mer specificerad till ett 60-tal olika klassificerade färgkulörer. Genom modern DNA-teknik vet man nu också att Hawaii's ursprungsbefolkning kom från Asien. Överfärden genomfördes på mycket stora katamaranliknande kanoter med plats för fast föda i form av höns och svin ombord och vätskeförråd i stora nät med kokosnötter på släp efter. Navigation över världshavet kunde ske genom kunskap om himlens stjärnor

En av Linnés svenskfödda elever hette Christian Steven. 1812, det svenska ödesåret, grundade han Nikitskijträdgården i Ukraina där han numera står staty.

och fåglarnas flygbeteende. Och mer fick vi veta...

Folklivsforskning rymmer så mycket, både om "då och nu" och om människor från jordens alla hörn. Sålunda hade HBTQ-flyktingar som nyligen flytt till Sverige från hela världen skänkt föremål med berättelser förknippade med sådant personerna fått utstå

under flykten hit. Med tillgång till kunskap om världens alla olika kulturer kan man lätt förstå att "världen" finns nära oss nu, något vi också kunde begrunda vid eftersikten på MatMekka.

Text: Lena Rönnerfält

Foto: Hans Wolf

Blackegolf i sensommarsol

Det var en underbar sensommardagen den 17 augusti när ett dussin gamla blackebergare klev ut på Sollentuna GK för att kämpa om att bli årets mästare i Blackegolfen. För två år sedan var vi på Sollentuna senast och då var det ett riktigt hundväder med horisontellt regn som gäckade alla de skyddsåtgärder som vi vidtagit. I år fick vi kompensation med råge.

Banan var i utmärkt skick även om några tyckte att greenerna var för snabba. Hur som helst var det flera deltagare som behärskade underlaget mycket bra och pristagarnas resultat måste anses vara mycket goda. Som vanligt spelade vi poängboge.

Hjalmar Brundin vann på 37 poäng.

Tvåa kom en tidigare segrare, Arne Lindgren, med 35 poäng. Därefter följde Per Wass 34 poäng, Peter Hellström 32 poäng och Björn Valentin också 32 poäng men högre handicap. Övriga deltagare var utan inbördes ordning: Berit Ohlsén, Hans Rödin, Göran Blänning, Bengt Palmlöf, Göran Thisell, Gunnar Jerrestam och Per Bystedt.

Eftersom Hjalmar är medlem i Sollentuna GK kanske vi ses där nästa år, men det återstår att se.

Text: Peter Hellström

Foto: Göran Blänning

Hektisk marsmånad för blackebergare

Retorik

Retoriktävlingen för eleverna i Blackebergs gymnasium handlar verkligen om att stå i rampljuset. Det är bara något år sedan som en av förra årets finalister förklarade i en intervju i Medlemsbladet (29) att hon hade lärt sig att övervinna sin olust inför offentliga framträdanden.

I år, den 28 mars, hade skolan satsat på ett sedvanligt fyndigt tema: "Lyckligt ovetande eller olyckligt vetande". Gamla blackebergare står för andrapriset men juryn är förstas skolans.

Den som tog hem det priset, 4.000 kronor, och fick det av vår förenings vice ordförande Bengt PalmLöf, var Michaela Mattsson som inledde sitt anförande med en mobilsignal. En sådan kan ju omedelbart förvandla ett lyckligt ovetande till ett olyckligt vetande, till exempel genom ett sjukdomsbesked.

Förstapriset togs hem av Erika Johansson och tredjepriset av Signe Rudhe, båda sponsrade av Rotary. Samtliga sex finalister var kvinnor, en ovanlig vindkantring i en tävling som förr var klart mansdominerad.

Populär skola

Tio dagar före tävlingen visade skolan framfötterna på det naturvetenskapliga området genom en artikel i Bromma Tidning. Där berättades att Blackebergs gymnasium kommer på första plats när eleverna i årskurs 2 i Stockholm får rekommendera natur- eller ekonomiprogrammen och på andra plats när det gäller samhällsprogrammet. Rektor Lisa Sandborgh uttalar sin glädje över att de populära innerstadsskolorna mött konkurrens, det är många som ser ett egenvärde i att "komma in till stan".

Nord Stream igen

Ungefär samtidigt framträdde en gammal blackebergare i Dagens Nyheter (11 mars). Han heter Lars O Grönstedt (vi beklagar en tidigare till hälften oriktig version av hans efternamn i Medlemsbladet 30).

Som rådgivare till Nord Stream 2

kan han berätta om förhandlingar som ledde till att Karlshamns kommun, i motsats till Region Gotland, öppnade dörrarna för företaget när det gäller lastning och lagring av gasrör i Karlshamn. Vem som är lyckligt ovetande eller olyckligt vetande om konsekvenserna i sammanhanget må vara osagt. Det ser i varje fall ut att bli en följetong i rampljuset.

Text och foto: Hans Wolf

Jubileer i långa banor

Student -67

Den 29 april samlades 82 studenter årgång 1967 i sin gamla skola Blackebergs gymnasium. Omedelbart kom samtalen igång, trots att en del inte hade mötts på 50 år.

Det var som om inget avbrott skett i kontakten. Känslan var att alla var stolta över sin gamla skola och den gemenskap som präglade den. Grunden sattes av vår rektor David Thörn-

blom som med sitt positiva, vänliga, mänskliga sätt styrde skolan. Fantastiskt att den atmosfären finns kvar.

Den visade sig även i kontakten med alla som nu är engagerade i skolan. Vem som festkommittén än tog kontakt med under planeringen mötte oss med vänlighet och hjälpsamhet som representanter för Gamla Blackebergs styrelse, restaurangchefen

Carlos, vaktmästare Åke, IT Hussein och Hans som ställde upp och förevisade jubileet med sin kamera.

Cecilia Qvarnström
Student 1967

Bilderna från fest hittar du på www.gamlablackebergare.se/bilderna/jubileum.html

Student -17

Årets studentutspring, var de medvetna om att det var 60 år efter premiären?

Student -57

Ring LIV 1957 firade 60-årsjubileum på Restaurang Astrids i Ängby. De hör till skolans första årgång. Bland andra fr v Ulla Åberg-Hedberg, Åke Lindgren och Hans Fries.

Foto: Hans Wolf

Höstens program

Bakom kulisserna i Kulturhuset Stadsteatern

Beslutet av bygga ett nytt kulturcentrum i centrala Stockholm bottnade i den stadsförnyelse som Norrmalmsregleringen under 1950- och 1960-talen medförde. Tanken var att skapa ett slags institution med rötter i ett utvidgat kulturbegrepp, ett kulturcentrum som skulle kunna motverka stadens växande kommersiella krafter. Den utlysta arkitekttävlingen vanns av Peter Celsing och den första etappen av byggnaden stod klar 1971 och öppnades då för att provisoriskt inhysa riksdagen, kallades också för "nya riksdagshuset" så länge verksamheten var kvar där.

1974 invigdes den helt färdiga byggnaden och huset erbjuder nu en stor mängd kulturmöten genom scenkonst, som teater- och dansföreställningar, konserter, debatter och författarsamtal. I huset ryms även bibliotek, biograf, konferenssalar och restauranger bland mycket annat.

Kulturhuset Stadsteatern heter det nu sedan Kulturhuset slogs samman med Stockholms Stadsteater 2013. Syftet med sammanslagningen var att bättre samordna byggnadens alla aktiviteter.

Om detta kommer vi att få veta mer vid vår visning och om dåtid, nutid och framtid i Kulturhuset Stadsteatern där en renovering planeras inom några

år.

Efter visningen följer den som vill med till restaurang Pong på Klara Tvärgränd 3 där vi erbjuds en stor buffé med smaker från Thailand och Kina (med för- och varmrätter, sushi, friterade smårätter och desserter) för 188 kronor.

Tid: Måndag 23 oktober. Samling kl. 16.15, visningen börjar 16.30 och tar ca en timme.

Plats: Samling vid informationsdisken, den runda längst ned på Våning Plattan.

Kostnad: 100 kr (120 kr icke-medlem) för visningen med kontant betalning på plats. Måltiden betalar var och en för sig.

Anmälan: Senast 12 oktober till Lena Rönnerfält. e-post: aktivitet@gamlablackebergare.se. Ange också om du följer med till Pong så förbeställer vi maten.

Höstfest

Blackebergs gymnasiums 60-årsjubileum firade vi hösten 2009 med stort kalas och sedan dess har det blivit tradition att förgylla mörka november med höstfest. Nu är det för nionde gången åter dags för den populära höstfesten i skolans matsal. Efter våra världsomspännande kulinariska besök i olika länder återvänder vi till Sverige och vårt tema i år blir "Svensk Höst" med läckerheter från vårt eget land. Som vanligt står skolans restaurangchef Carlos Banda med hustru Hanna och döttrarna för förplägnaden. Välkomna att återse gamla skol/klasskamrater eller passa på att samla ihop "gamla gänget". Vi ordnar festen åt er!

Vi börjar som vanligt med en välkomstdrink med litet tilltugg i ljushallen. Under minglet dukar Carlos med familj fram buffén i matsalen. Till detta serveras vin, öl eller vatten – allt efter behag. Därpå följer kaffe med dessert. Under kvällen kommer det också att finnas en bar med vin, öl och sprit till självkostnadspris.

Traditionsenligt bjuds till festen för femte gången de duktiga elever i Blackebergs gymnasium som i år vunnit pris i "Alfred Nobels kunskapsämnen" och som nu får motta sina diplom och samtala med oss.

Tid: Fredagen den 10 november kl. 18.30

Kostnad: Kostnaden för välkomstdrink, buffé med 2 glas vin eller öl samt dessert och kaffe uppgår till 380 kronor för medlemmar – 400 kronor för icke-medlemmar. Beloppet skall vara insatt på Föreningen Gamla Blackebergs plusgirokonto 1179911-1 senast torsdagen den 2 november och är automatiskt en anmälan till festen.

Plats: Blackebergs gymnasium

Storsamlare på 1800-talet

För vårt decemberprogram har vi valt att besöka Hallwylska Palatset som ligger mitt i stan, och där vi kan titta på julskyltning på Hamngatan och allt ljus i Kungsträdgården på vår väg till Museet.

Hallwylska palatset byggdes 1893-98 av arkitekt Isak Gustaf Clason åt makarna Wilhelmina och Walther von Hallwyl. Huset skulle fylla tre syften: att vara en bostad under vinterhalvåret, ett kontor för familjens firma och ett utrymme för grevinnans samlingar av antikviteter.

Wilhelmina von Hallwyl, född Kempe, 1844-1930, började tidigt samla på saker och var vid sekelskiftet 1900 en av Sveriges största samlare av konst och konsthantverk. Hon samlade också alla vanliga vardagsföremål som köptes till palatset på Hamngatan. När huset var klart bestämde hon att huset och inventarierna skulle bli ett museum. Wilhelmina von Hallwyl lät katalogisera sina samlingar. Det blev slutligen 78 böcker som trycktes i 110 exemplar. Efter grevinnans död lämnades samlingarna orörda för att vittna om hennes tid.

Vi får en visning av palatset. Därefter går vi till Sturekatten på Riddargatan 4 för en måltid. Sturekatten är ett av Stockholms klassiska "kondis". Lokalerna är från 1700-talet och bageriet och konditoriet från 1924. Numera serveras även vin och maträtter av typ pajer, sallader, soppor och smörgåsar.

Tid: Onsdag 6 december 2017, kl 16.20. Visningen börjar kl 16.30 och pågår en timme.

Plats: Hallwylska Palatset, Hamngatan 4
Kostnad: 150 kr kontant för visningen (170 kr för icke medlem). Måltiden betalar var och en för sig. Allt betalas på plats.

Anmälan: Senast den 20 nov till Marianne Berggren, e-post aktivitet@gamlablackebergare.se. Ange om du vill delta i både visning och efterföljande måltid. Du som anmäler att du vill delta i måltiden kommer att få några menyförslag att välja emellan. Genom att beställa i förväg blir det enklare för Sturekatten.

Redaktion

Hans Wolf, chefredaktör
e-post: 08370941@telia.com